Analize și opinii

Dan Diaconu: România în UE – ADEVĂRUL!

Acum 2 minutes 1 Vizualizari 7 Timp de citire

Când vine vorba despre apartenența noastră la Uniunea Europeană suntem loviți de tot felul de statistici-șablon din care rezultă „binefacerile" de care am avut parte. Însă, în spatele tuturor acestor slogane stă o realitate care, necosmetizată, ne prezintă un alt adevăr de-a dreptul înfiorător.

Primul element pe care ar trebui să-l luăm în considerare este „**CÂT NE COSTĂ?"** apartenența la UE. Aici treaba e cât se poate de simplă: **32.87 miliarde de EUR** până în prezent. Asta e ceea ce am dat noi din punct de vedere financiar. E mult, e puțin? Până să stai să te gândești(înseamnă totuși aproape 2 mld. EUR/an!), propaganda UE te lovește cu sloganul: „***dar România a beneficiat de 100.65 mld. EUR"***!!!

Imediat orice om își face calculul: stai, bre, că nu e rău. Practic, pentru fiecare EUR pe care l-am dat UE, aceasta ne-a dat 3 EUR. Păi trebuie să fii tâmpit să crezi că nu e bine. Unde mai faci o asemenea afacere? Vedeți, aici e problema românului: se oprește la suprafață, căzând în capcana propagandei.

În primul rând, **cele 100.65 mld. EUR sunt bani alocați nu bani absorbiți**! Iată prima minciună care iese din joben. De ce e nevoie să mă minți și nu-mi dai datele corecte? Astfel, trebuie să mergem pe fir, pentru a înțelege care au fost banii de care am beneficiat noi efectiv. Și cifrele sunt reci.

În perioada 2007-2013 ne-au fost alocate 34 mld. EUR la care am avut o absorbție de 78% pe FEDR(Fondul European de Dezvoltare Regională) și 76% pe FSE(Fondul Social European). În perioada 2014-2020, UE ne-

absorbție este de 19% la FEDR și 17% la FSE. La RRF situația e cu cântec deoarece o parte din fonduri reprezintă împrumuturi, adică trebuie returnate și, pentru a le obține, trebuie să faci sacrificii politico-economice care, uneori sunt împotriva intereselor tale. În materialul curent nu am luat în considerare RRE deoarece ne-ar complica analiza(oricum, introducându-l, ar rezulta cifre mult mai dezastroase!).

Trăgând linie, ne rezultă că din 92.5 mld. EUR fonduri alocate, cele absorbite(inclusiv cele estimate a fi absorbite în 2025!!) sunt în valoare de **63.5 mld EUR**. Bun, acum avem datele exacte. Chiar și așa, ne-ar rezulta că, la fiecare EUR băgat, România a scos 2 EUR, ceea ce, în continuare, nu ar fi rău. Doar că … diavolul se ascunde în detalii. Încă trebuie să intrăm puțin mai adânc în domeniu pentru a înțelege partea ocultă, întunecată, a acestei situații.

De exemplu, o să constatăm că, prin programele TSM(Temporary Support Mechanism) și FAWR(Fund for Europeans Affected by War), sumele alocate României au ajuns în totalitate la … refugiații ucraineni din România, aceasta fiind doar o parte din contribuție, cealaltă parte fiind asigurată de statul român. Astfel, vreo 860 milioane de EUR care figurează ca „*fonduri europene acordate României*” sunt de fapt fonduri care au ajuns la cetățenii ucraineni. Multe elemente la fel de oculte se petrec inclusiv în ceea ce privește efortul de înarmare al Ucrainei, dar, pentru a nu complica, o să evit aceste subiecte. Ca să înțelegem esența, vom merge pe fondurile absorbite de România, prefăcându-ne că problemele din Ucraina n-ar fi existat.

Analizând cu atenție structura de finanțare a Uniunii Europene, vom vedea că, atât pe linia FEDR, cât și pe linia FSE, fondurile sunt alocate pentru programe de formare. Sunt niște bani care merg la diverse ONG-uri(interne și externe) care halesc sume imense pentru mâncat rahat. Dacă mai țineți minte scandalul Barna, veți înțelege că există o întreagă categorie de paraziți care trăiesc din astfel de fonduri. Ce e cu ele? Sunt, în realitate, **fonduri alocate formării ideologice**, adică cele din care-și susțin existența toți așa-zișii pro-europeni și prin intermediul cărora Uniunea Europeană ne otrăvește din punct de vedere ideologic. Ele sunt fonduri publicitare, menite a ne menține în interiorul UE, chiar dacă asta înseamnă un adevărat dezastru pentru noi. Acum, probabil, vă întrebați cât sunt ele de mari? Păi cam 80% din FSE se duce în astfel de programe. Cu toate că pare incredibil, inclusiv fondurile FEDR sunt utilizate în astfel de programe deoarece se construiesc pe asemenea fonduri diverse „centre”, „sedii”, „instituții de formare” s.a.m.d. Trăgând linie, vom constata cu stupoare că, de la aderarea noastră la UE și până în prezent, pentru programele ideologice ale UE **au fost alocate 32 mld. EUR pentru propagandă**, din care au fost absorbite aproximativ **20 mld. EUR**. Așadar ne rezultă că din 63.5 mld. EUR, banii absorbiți efectiv de economia reală a României pentru dezvoltare sunt doar **43.5 mld. EUR**!!!

Tot e bine, vor spune unii. Doar am luat, n-am dat. Adică ne iese și nouă ceva pe plus. Doar că nu am terminat. Șmecheria abia de-aici vine! Banii aceștia care intră în România sunt doar o parte a sumelor totale. Ei fac parte din componenta nerambursabilă. La acești bani se adaugă bani de-ai statului român sau de-ai investitorilor care vor să beneficieze de fonduri. De exemplu, dacă vrei să iei un tractor pe fonduri, componenta nerambursabilă va fi de 50%. Astfel, dacă tractorul costă 600 000 EUR, 300 000 EUR e componenta nerambursabilă și 300 000 EUR sunt bani pe care trebuie să-i suporte beneficiarul. Bun, totul e limpede, însă întrebarea perversă pe care ar trebui să și-o pună orice om care analizează programele de finanțare este: **cine anume e beneficiarul final al banilor?** Cu alte cuvine, e OK că pe la mine trec niște bani, dar câți îmi rămân efectiv? Din exemplul cu tractorul, ceea ce trebuie să înțelegeți este că, în esență, beneficiarul este firma producătoare a tractorului care, e ori italiană, ori franceză ori germană. În niciun caz

agricultor să achiziționeze acel tractor de la producătorul lui *ieuropian(sic!)*. Asta în condițiile în care, probabil, la un 40% din costul total și-ar putea lua un tractor mai performant din China!

Explicându-vă mecanismul, înțelegeți cu teamă că nici cele 43.5 mld. EUR nu sunt bani de care beneficiem în integralitate. Mai mult, acei bani reprezintă o obligație pe care ne-o asumăm pentru a cumpăra de dublul acelei sume produse din Occidentul European. Putem face un calcul în ceea ce privește destinația finală a banilor. Culmea, există numeroase studii relevante publicate atât de autoritățile autohtone(Ministerul Fondurilor Europene) cât și de organisme internaționale precum OECD, Banca Mondiala, etc. Inclusiv pe baza datelor publicate în anuarul statistic al Institutului Național de Statistică se poate calcula valoarea care ne interesează prin intermediul datelor macroeconomice (importuri/exporturi, investiții publice finanțate din fonduri externe etc.). Dar care e cifra? OK, iată cifra magică: **din fondurile europene alocate României, cam 45% reprezintă plăți externe!** Ce sunt aceste plăți? Păi ori importuri(în cazul bun), ori junk-uri gen „studii de fezabilitate" și alte chestiuni care țin de birocrația europeană și sunt plătite firmelor externe abonate la fondurile noastre europene.

Concret, vă voi spune că pentru proiectele de digitalizare a administrației locale, banii s-au împărțit cam *jumi-juma* între intern și extern! În cazul unei modernizări de apă-canalizare, cam 30% merg la extern și 70% ne rămân nouă. La o autostradă sau drum asfaltat, cam 45% zboară în exterior. Ponderând, ajungem la acel 45%. Și-acum să tragem linia!

Din cei 43.5 mld EUR absorbite real, România a beneficiat doar de 24 mld. EUR! Atât ne-au rămas nouă net în economie. Problema este că diferența de 19.5 mld. EUR care-au fost exportați, a aspirat din țară o sumă aproximativ de 2 ori mai mare(deoarece e vorba de partea de participare locală), adică 39 mld. EUR!!!

Iată adevărul crunt! De la aderare plătim către UE un bir de 32.87 mld. EUR, din care UE ne întoarce în mod real 24 mld. EUR, dar ne și crează o obligație de plată către firme externe în valoare de 19.5 mld. EUR. **Cu alte cuvinte, pentru 24 miliarde de EUR bani atrași, noi plătimn către UE și firmele de-acolo 52.37 mld. EUR**! Deci, e ca-n bancul ăla de la Radio Erevan:

> *„Un ascultător întreabă: E adevărat că România încasează de la UE câte 3 EUR pentru fiecare EUR plătit?*
> *Răspunsul de la Radio Erevan: Da, doar că nu încasează 3 EUR ci 1 EUR și nu pentru fiecare 1 Euro plătit, ci pentru fiecare 2 EUR plătiți"*

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/

Despre autor

editor